

ПРОТОКОЛ

№ 21

гр. Пловдив, 20.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Николай Ст. Божилов

Сложи за разглеждане докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600485 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - подсъдим ЗЛ. ТР. М. – лично и с адв. ЕМ. Н..

Жалбоподателите – частни обвинители А. ХР. Х. лично и като майка и законен представител на П. С. А. и Х. С. А. не се явява редовно призована; А. АЛ. А. – лично; М. АТ. А. редовно призована не се явява; П. Г. А. – редовно призована не се явява; Е. АТ. А. редовно призована не се явява и С. АТ. А. – лично, за всички се явява повереникът адв. ЕВ. Е., не се явява адв. ИВ. Й..

Адв. Е. – знаят доверителите ми за делото, няма да се явяват. Няма да се явява и колегата Й..

Ч. обв. А.А. – днес ще ни представлява само адв. Е.. Не държим на защитата на адв. Й..

Ч. обв. С.А. – само адв. Е. ще ни представлява днес. Не държим на защитата на адв. Й..

Постъпило е допълнение към въззивната жалба на адв. Н. с искане за разпит на св. В.В..

Свидетелят се явява лично, изведе се от залата.

ПРОКУРОРЪТ – няма процесуални пречки, да се даде ход на делото.

Адв. Е. – да се даде ход на делото.

Адв. Н. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Такива по делото не постъпиха.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – нямаме нови искания.

Адв. Е. – нямаме искания.

Адв. Н. – държим на разпита на свидетеля във връзка с неправилна интерпретация на показанията му от ОС за времето, в което е забелязал, че пострадалият управлява мотор със стара регистрация. Само за това обстоятелство искаме преразпита на свидетеля В., за нищо друго.

ПРОКУРОРЪТ – не възразявам.

Адв. Е. – не възразявам.

Съдът намира, че с оглед обективното, всестранно и пълно изясняване на фактите по делото и гарантиране правото на защита на подсъдимия, е необходимо да бъде допуснат до преразпит св. В. СТ. В., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до преразпит св. В..

Сне се самоличността му:

СВ. В. СТ. В. – 51 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, средно образование, без родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Обещава да говори истината.

Разясниха се правата по чл. 119 – 121 НПК.

ДАВА ХОД НА ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ

СВ. В. СТ. В. – Бях патрул заедно със З.М.. Значи, когато бяхме с колегата М. с патрулния автомобил на пътя гр. Х. - с. И. на кръстовището на с. О. к., когато премина мотоциклета, колегата М. беше на пътното платно, аз бях до патрулния автомобил. След като премина мотоциклетът покрай нас и покрай колегата З.М. видяхме, че беше със стар образец на регистрационната табела и това е преди да тръгнем да го преследваме.

ПРОКУРОРЪТ – какъв инструктаж ви беше направен сутринта в деня на произшествието в РУ?

Адв. Н. – възразявам на въпроса, допуснат е свидетелят само по конкретен въпрос, за който има данни за противоречиво тълкуване в първата присъда. По този въпрос този свидетел и останалите са дали непротиворечиви показания за този факт.

Адв. Е. – Считам, че въпросът относно издирваното лице е изяснен. Считам, че въпросът може да бъде допуснат, съдът е длъжен да събира всички доказателства, ние сме в съдебно следствие.

Съдът, след тайно съвещание намира, че възражението е неоснователно, понеже няма пречка свидетелят да отговори на поставения въпрос, с оглед обективното всестранно и пълно изясняване на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на защитата.

СВ. В. СТ. В. - беше ни проведен инструктаж от инспектор Р. П. в РУ при застъпване наряд. Въпрос дали е имало издирвано лице тогава, същият ден имаше доколкото си спомням лице И. П. А., но нямам спомен за какво са го издирвали и т. н., но имаше поставена задача за издирване на това конкретно лице.

Видимостта е добра в района, където бяхме паркирали служебния ни автомобил, тъй като е „Т“-образно кръстовището. Нашият автомобил беше разположен срещу главния път в кръстовището за с. О. к., а главният път е „Т“-образно кръстовище, пътят излизащ от с. О. к. и главният път се образува „Т“-образно кръстовище. Срещу главния път беше разположен нашия

автомобил, не по пътя, по който се е движел мотоциклетиста, не по път.

Мотоциклетистът няма как да го установим, скоростта му. Значи от начало намали мотоциклета след като подаде сигнал колегата, след като го наближи - рязко подаде газ и увеличи скоростта и продължи по пътя. Това е, което мога да кажа по този случай.

Адв. Е. - нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Н. - да се предяви докладна запис на т. 3 л. 124 ДП.

ПРОКУРОРЪТ – нямам възражения, да се предяви.

Адв. Е. – също.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВИ СЕ докладна записка, приложена в т. 3, л. 124 от ДП на св. В..

СВ. В.В. – Подписът, който ми показвате в докладната е мой.

Адв. Н. – нямам друго, да се освободи свидетелят. Нямаме други искания.

ПРОКУРОРЪТ - нямаме други искания. Делото е изяснено.

Адв. Е. – нямаме други искания.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и след като се прочетат и приемат представените по делото писмени доказателства следва да се обяви за приключило въззивното съдебно следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Предвид на горното съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, ще Ви моля жалбите да

бъдат оставени без уважение.

Безспорно е, че законодателят в нормата по чл. 343 не е предвидил самостоятелна квалификация евентуално за ДЛ или за полицейски орган. Ерго, в случая правилата за движение важат в пълна сила и за полицейските служители, които са изпълнявали задълженията си към инкриминираната дата във въпросния участък, определен като пост. Окръжният съд задълбочено е подходил както към анализ показанията на преразпитания вече пред вас свидетел В., така и по отношение и на другите свидетели, обсъдени са всички експертизи. Какво може да ни направи впечатление, че за конкретната дата, видно от показанията на св. П., не са били налице конкретни указания за издирване на лицето, което е обсъждано многократно в първа инстанция И. П. А.. От друга страна както подсъдимият, така и В. не са имали представа за физическото му описание, т. е. и показанията на свидетеля и обясненията, дадени в съдебното следствие правилно съдът не ги е кредитирал в тази насока, че са визуализирали като участник в движението именно това издирвано лице. Днес се изясни и какво е било местоположението на МПС, служебният автомобил. Т. е., те не са имали обективната възможност да възприемат конкретните табели на движещия се мотоциклет, още по-малко дали същите съответстват на уредбата към момента на ПТП-то. Т. е., излизайки от правомощията си за това, че същият не се е подчинил на полицейската СТОП палка и че бил без каска, започнали едно неправомерно преследване на пострадалия, което е продължило извън асфалтовата част на пътя, а там пък, както и С.ят първоинстанционен съд е отбелязал, не са спазвали абсолютно никаква дистанция, движили се по макадамови пътища, предпоставка за ПТП. В тази насока съдът е бил изключително подробен като се е позовал на множество съдебна практика, относима към случая т. е., че те са допуснали такава дистанция, която е в опасната зона дълбоко между двете МПС и не на последно място С.ят подсъдим се е поставил в това условие, че управлявайки с тази висока скорост не само го е достигнал, а и са се получили двата удара един след друг – вторият вече фатален за пострадалото лице, като е настъпило прегазването. Изяснена е ситуацията как е било разположено тялото на пострадалото лице, изяснена е и физическата характеристика от съдебния лекар пред ОС дали по някакъв начин изобщо е било оказана помощ от подсъдимия на пострадалия. Установено е, че стичането на кръв е било в такава степен засъхнало, че не

може да се говори за каквото и да е обдишване, още повече че само част от главата на пострадалия била въвн от параметрите на полицейския автомобил. Това е за квалификацията.

По тезата дали в случая може да има чл. 15 абсолютно се солидаризирам с казаното от ОС, а за другата теза, която е развита както пред първата инстанция, предполагам че ще бъде застъпена достатъчно акуратно и днес, не намирам че полицейските служители са били в хипотеза, която да преследват лице, което е извършило престъпление и в този смисъл са наведени конкретни доводи от първа инстанция.

По наложеното наказание, правилно са отчетени както отегчаващите, така и смекчаващите отговорността обстоятелства и считам, че наложеното наказание съответства на целите, визирани в чл. 36 НК. В този смисъл ще моля жалбите да бъдат оставени без уважение.

Адв. Е. - Уважаеми въззивни съдии, аз ще бъда съвсем кратък. Двете въззивни жалби, които съм пуснал от родителите и брата и сестрите на починалия и от съпругата, законен представител на децата, са еднотипни. Поддържам основанията, същите съм ги написал вследствие недоволството на близките на починалия от размерна на наказанието, което считат за явно несправедливо и не съответства на обществената опасност на деянието и на дееца, както и на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

На второ място считат, че наложеното наказание няма да изпълни целите на наказанието, визирани в чл. 36 НК. Подробно съм описал защо доверителите ми считат така, няма да утежнявам протокола, жалбата е по делото, нямам какво да добавя, единствено мога да кажа, че съм съгласен с казаното от представителя на държавното обвинение, че транспортните престъпления не са престъпление интуито персоне с оглед на личността, но по-укоримо в очите на обществото е, че когато представител на властта, на държавни институции независимо какви, извърши престъпление, това в лицето на обществеността звучи много по-зле. Критериите към тези държавни служители са много по-завишени, този случай е точно такъв. Няма едно действие, което да оправдае всичко случило се от момента на започване на преследването до неговия фатален край, та дори и да е бил със стара табела, да е бил пиян, да е карал с гръб по посока на движението си, няма нищо, абсолютно нищо, което да позволява на полицейските служители, и на

дватамата, без санкция да преследват лицето. Ама нямали връзка, да си направят, имат лични телефони, не само радиостанция. Затова поддържам двете жалби за увеличаване наказанието както лишаване от свобода, на максималния размер за условно осъждане, да бъде увеличен и срокът по чл. 66 НК, както и да бъде увеличен на 5 години наказанието лишаване от право да управлява МПС. Мое лично убеждение е, че този човек, който е възстановен на работа - подсъдимият, въобще не трябва да работи в органите на МВР, както и в КАТ, заради извършеното от него.

Ч. обв. А.А. – съгласен съм с адвоката ни.

Ч. обв. С.А. – съгласен съм с казаното от адвоката ми.

Адв. Н. – Уважаеми апелативни съдии, присъдата е резултат на процес, в който са допуснати сериозни процесуални нарушения от категорията на абсолютните, които водят до категоричната ѝ отмяна и е приложен неправилно и материалният закон.

Отделно от това, дори в рамките на приетата виновеност, ако се съгласим с тезата за виновеност на държавното и на частното обвинение, то наказанието изобщо не е отмерено съобразно тежестта на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства. Първо искам да поставя въпроса от категорията на абсолютните процесуални нарушения и изключва обсъждането на другите доводи, а това е обстоятелството, че присъдата е постановено при условията на чл. 54 НК, така пише в нея, докато в мотивите на стр. 46 е описано, че са налице изключителни и многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, налице е тяхната изключителност или многобройност, по смисъла на чл. 55 ал. 1. Очевидно е, че съдът едно е записал в мотивите по отношение на изходната база за наказанието и друго е записал в самата присъда. С това съм започнала своето изложение, защото и частното обвинение са изтълкували присъдата като постановена при условията на чл. 55, защото в жалбите им се съдържа оплакване и несъгласие с приложението на чл. 55, защото съдът така е записал в мотивите, но в присъдата пише чл. 54 и размерът на наказанието е като при чл. 54, защото е определено наказание на минимума, а именно 2 години лишаване от свобода. Няма да повтарям практиката на ВКС, която твърди, че това е винаги съществено процесуално нарушение, защото не може да бъде установена действителната воля. В мотивите няма съображения за приложението на чл.

54, а само за приложението на чл. 55, а присъдата има различно от мотивите съдържание. Посочила съм и практика на ВКС, която изключва, настоящият случай не е такъв, защото едното сочи в една насока, другото в друга, но ВКС се е произнасял по случаите, когато може да се приеме, че става дума за техническа грешка в изписването на съответните текстове между присъда и мотиви и въпреки всичко приема, че такива грешки не могат да са извинителни, защото довеждат до впечатление за респект към постановения акт, в частност съдебен акт, който стои в основата на възпитаване на обществото в дух на зачитане върховенството на закона. Така че всеки магистратски акт изисква съобразяване с всички прогласени в закона фактори, от които се извежда убедителността и аргументацията. Няма как да съществува в правния мир присъда, в която в мотивите пише едно за наказанието, а в диспозитива - друго.

Изложила съм ред съображения защо мисля, че присъдата е необоснована. В присъдата прозира една категорична тенденциозност, за това и преразпитахме и св. В.В. днес. Свидетелят казва: впрочем и номерът му беше стар, това впрочем, той го вметва точно в момента, когато описва как в хода на разследването е записвал, докато управлява автомобила З.М., той е записвал този стар регистрационен номер и това е накарало съда да мисли, че е забелязан стария рег. номер едва в хода на преследването, което не е вярно. Този стар регистрационен номер е забелязал, когато преминава мотоциклетът покрай патрулната кола до която стои св. В.. Не случайно му предявихме докладната от следващия ден, в която той изрично казва, докато преминаваше покрай мен видях, че регистрационната табела е стара. И аз искам да коригирам виждането на прокурора, неznam дали той е виждал рег. номер, но при положението на колата както е била да твърди, че няма как да се види номерът, няма как, защото номерът е отзад само, отпред няма, няма как да се види и затова правилно е посочено и от двамата фактическата обстановка, че старата рег. табела се възприема само, когато той е преминал покрай тях. Съдът спестява няколко обстоятелства. Никъде не видях и държавното обвинение го спестява, никъде в мотивите не е написано ясно, че става дума за явно престъпление по чл. 345 ал. 2 НК, има си ясно престъпление, което се осъществява. Приближаването на този човек без каска, изцяло във функциите на патрула и по-специално на З.М. е да установи този водач и да го санкционира задето извършва административно нарушение. Когато подава

знак той първо намалява, след което усилва скоростта и отминава покрай този, който го спира, това е второто административно нарушение, което се явява неизпълнение на разпореждане на служител на Пътна полиция. След това вече и двамата забелязват, когато той подминава - и подсъдимият, и свидетелят, че той е със стар рег. номер и това е престъпление по чл. 345 ал. 2 НК нещо, което много старателно е избегнал да спомене ОС и то така, че най-накрая обяснява, че каквито и да е извършил нарушения мотоциклетистът те били минимални в сравнение с извършеното нарушение от подс. М., че тръгва да го преследва без да се обади на дежурната част.

Следващите процесуални нарушения за волята на съда са свързани с прехвърлянето на доказателствената тежест за това, че не може да се осъществи връзка нито по станцията ТЕТРА, нито по мобилния телефон и съдът казва, че твърдението че се опитвали да установят връзка останало недоказано, защото св. Л., който бил дежурен казва, че в дежурната част няма постъпило обаждане. Ами, след като няма връзка и няма мрежа как свидетелят може да установи, че има опити или няма опити? А тези опити могат да се докажат само, чрез показанията на св. В.В. и обясненията на подс. З.М., съдът прехвърля доказателствената тежест на подсъдимия. Това, че няма опити, че е нарушена инструкцията, е задължение на обвинението да докаже, а не задължение на подсъдимия да опровергава това. И после предаването на една изключителност на една норма в един подзаконов нормативен акт, а именно, че когато не се изпълнят разпорежданията първо трябва да има разпореждане от дежурната част, сега да попитам – ако беше с една картечница на гърба, или целият накичен с бомби, пак ли трябваше да чака патрула връзка с дежурната част и да не може да предприема никакви действия за установяване на лице, което явно извършва престъпление. Казвам това, защото в допълнителното изложение съм цитирала нормите на цитираната от частните обвинители Инструкция за реда и организацията за осъществяване дейността по контрол на пътното движение. Служителят спира водачите за проверка при видимо нарушение, има съмнение за нарушение или извършване на престъпление и съгласно чл. 63 в тези случаи се казва как процедира патрулът, че той има всички правомощия на полицейски орган по задържане на лице в тези случаи. За това и в чл. 63 от същата Инструкция се обяснява не има ли право да задържа, защото той казва чл. 72 ЗМВР, а обяснява как се предвижда задържаният, когато трябва да бъде задържан в

структурите на МВР и как трябва да седне задържания в полицейския автомобил в средата или в дясно отзад, това е инструкцията. Тази инструкция, на която се позовава и ОС и държавното и частното обвинение отменя ли полицейските правомощия и на двамата – и подсъдимият, и свидетелят, когато действат при условията на ЗМВР при установяване на лице извършило престъпление очевидно, защото това е установено със стара рег. табела и едновременно с това извършва и други нарушения на ППЗДП. Тук още не говорим за това, че е пиан, защото още не го знаят, нито съм засегнала въпроса за това издирват ли те, да, заприличал им на него, но те имат всички права да го преследват и установят, защото когато има данни за престъпление извършено и на Инструкцията, на която се позовава обвинението, и ЗМВР не само им позволява това, но им вменява това задължение. Така че не е съществено нарушение и то не е нарушение, защото и двамата твърдят, че са се опитали да се свържат, не е нарушение, че са тръгнали да го преследват без да осъществят връзка с дежурната част. Няма разпит на нито един от полицаите на ръководни длъжности или редови, които да не са заявили, че в тази ситуация, на това място, където често няма обхват те биха действали по този начин, те биха тръгнали да преследват, защото в тази ситуация има всички основания да се мисли, че неизпълнението на разпореждане от полицейски орган цели да прикрие друго престъпление, което е извършено. Така че имат всички основания да го преследват и не може да се абсолютизира писаното в Инструкцията, че трябва непременно да се свържат с дежурната част. Събрани са доказателства по делото, че станцията им и мобилните телефони работят с една и съща мрежа, има и писмени и гласни доказателства, така че когато няма възможност да се свържат по полицейската станция, няма възможност да се свържат и с мобилните си телефони. Не случайно това го казват и ръководителите на ПУ в Х., а е и съобщено, че при дисциплинарната проверка два пъти е посещавано мястото и в единия случай е имало връзка, в другия - е нямало връзка. Защо продължават да разстановяват патрулите на места където няма връзка трябва да се отнесе към ръководителите, но не може да се вмени във вина на подсъдимия обстоятелството, че той е решил да установява, да спре един извършител на престъпление без да се свърже с дежурната част по време, когато не е имало връзка с тази дежурна част.

Ето защо ще моля да прецените както наличието на съществени

процесуални нарушения, така и превратната интерпретация на правата и задължения на патрула там. Има една констатация в мотивите към присъдата, на стр. 28 се пише от съда, че М. не изпълнявал патрулно постова дейност, а В. изпълнявал патрулно – постовата дейност и прави изводи от това, че той нямал право, ами като единият изпълнява патрулно - постова дейност, а другия не, кой е водачът на автомобила, как ще си изпълни патрулно – постовата дейност В. В. при положение, че е поставен в патрул с един автомобил, на който за водач е определен З.М.? Освен това, разпределението на задачите за този ден по никакъв начин не игнорира, не обезсилва полицейските задължения и на двамата - и на този от ПП, и този, който изпълнява патрулно - постова дейност, те продължават да имат полицейски функции и да бъдат задължени да изпълняват правомощията си по ЗМВР.

На следващо място искам да обърна внимание на св. Р. П., лицето провело инструктажа, който казва, ако има екстремна ситуация е по-добре да се хване извършителят на място, макар и че в колата по време на движение вече може да се уведоми дежурната част. На въпроса за движение на нерегистрирано МПС, което не спира на сигнала на полицията и не може да се уведоми дежурната група, водещият инструктажа П. казва - разбира се аз на негово място бих последвал МПС-то, за да установя човека. Същото казва и началникът на РУ и останалите свидетели. Началникът на РУ казва - не винаги може да се осъществи връзка с дежурния, когато е минал покрай тях извършител на престъпление и не е изпълнил подадените сигнали, според мен те са длъжни да го последват. Обстоятелството, че не е установен контакт с дежурните е установено, не може да се прехвърля доказателствената тежест за доказване на отрицателния факт, че не могат да се свържат. Защо се иска подсъдимият да доказва тези факти за мен е една загадка, но съдът не е съобразил от материално – правно гледна точка първо, обективната невъзможност за осъществяване на връзка и второ, обективно съществуващите хипотези, при които и подсъдимият, и свидетелят са били длъжни да предприемат действия за установяване на този нарушител и за престъпление по чл. 345 ал. 2 НК. Налице са две по чл. 70 ЗМВР хипотези, при които полицейските органи може да задържат лице - извършило престъпление по т. 1 и второ, след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. Значи те имат всички основания да го преследват с цел задържане.

Не сме третирали както обстоятелството, че е приличал или не на едно от издирваните лица, защото има други основания, но не сме третирали в допълнителното изложение хипотезата за приложението на чл. 15 НК, защото оспорваме виждането на съда по чл. 12 ал. 2 НК, защото съдът е допуснал смесване на мотивите си, на хипотезите по чл. 12 ал. 1, 12а ал. 1 и 12а ал. 2. Съдът е казал, че чл. 12а ал. 2 не е приложима за полицейските служители, ами не е така. Няма да се връщаме назад, когато множество правозащитници твърдяха, както и аз, че чл. 12а ал. 2 не трябва да се прилага за полицейските служители, но практиката на ВКС установи друго, ал. 1 не се прилага за полицейските служители и то защото се извършва така нар. граждански арест с цел предаване на органите на реда, т. е. с цел предаване на полицията. Но при чл. 12а ал. 2 НК са налице всички възможни предпоставки и в конкретният случай и затова съм цитирала практика на ВКС, която е точно за такива случаи – на преследване на лице от страна на полицаи, когато не е изпълнило разпореждания на полицаите това лице и при резултат аналогичен на настоящия при настъпила смърт, се е приложил чл. 12а ал. 2 НК и с конкретен цитат, и с № на решението съм посочила защо. Защото трябва да се прецени при тази хипотеза предприетите мерки са законосъобразни и необходими за предпоставките на чл. 12а ал. 2 да се преценят конкретните действия на подсъдимия полицаи в конкретния случай при задържането на лицето, извършило престъпление. Това не е направил съдът. Чл. 12а ал. 2 предвижда единствено, когато е действано умишлено, този случай не е такъв. Не е вярно, че става дума за грубо нарушение на ППЗДП, категорична е експертизата, че мотоциклетът по прашния селски път, вече между нивите, се е движил не с една и съща постоянна скорост и е криволичил. При това намаляване на скоростта, при натискане на спирачки, за което има данни в техническите експертизи, наистина се е вдигнал облак прах, което експертите посочват като причина за фаталния резултат за настъпването на смъртта. Този облак прах е направил така, че да се загуби представата за З.М. да се загуби представата за разстоянието между преследвания от него и неговия автомобил. Очевидно и че при лицето, при преследването му, което е извършило престъпление трябва да се извърши това преследване с повишено внимание, за да не се увреди живота и здравето, но това е вторично и е резултат на едно внезапно събитие, което е спряло видимостта и е създавало у З.М. различно усещане от действителното за дистанцията им.

За наказанието също съм длъжна да кажа няколко думи, защото нямам идея коя от хипотезите вие ще уважите или няма да уважите. Така че нека да приемем, че всичко което е приел ОС във връзка с налагане на наказанието поначало е правилно и е наложено законосъобразно наказанието, и че няма процесуални нарушения при разглеждане на делото.

Има едно единствено отегчаващо отговорността обстоятелство, което е посочено за З.М. и това е, че след като е патрул по режима на движение по пътищата той сам е нарушил този режим. Аз твърдя, че нарушаването на този режим не е съзнателно, защото той е действал в условията на преследване на лице, което трябва да бъде задържано, но дори и това да е така всички други смекчаващи обстоятелства не са взети предвид при определяне на наказанието. Това наказание, ако беше следвал логиката си ОС за приложението на чл. 55 НК трябваше да бъде под 2 години лишаване от свобода, като се притури същественият принос на пострадали, който управлява автомобила не с концентрация на алкохол в кръвта, както казва съдът, това е нарушение, което подсъдимият не е могъл да знае, а който управлява мотоциклет нерегистриран, без каска, който не спира, когато му е подаден сигнал за спиране и отделно от това, че управлява и с алкохол в кръвта. При баланса на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства трябва да доведе до приложение на чл. 55 и отмерване на наказанието под неговия минимум и при неприлагане - съдът да не наложи и кумулативното наказание лишаване от правоуправление. Всичко казано от колегата повереник на частните обвинители за високата обществена опасност няма нищо общо с доказателствата, няма покритие от тях. Това е лице, което не е извършвало никакви престъпления, няма нарушения, многократно е награждавано, не случайно е възстановен на работа и липсата на свидетелство за правоуправление до голяма степен ограничава възможността му да упражнява служебните си задължения.

Така че, ако потвърдите изводите за виновност, моля да разгледате основанията за приложението на чл. 55 НК и за неналагане на кумулативното наказание лишаване от права.

Моля да отмените присъдата предвид абсолютните процесуални нарушения и връщане за ново разглеждане, ако не откриете такива - да оправдаете подсъдимия на основание чл. 12а ал. 2 НК, с оглед това, че

деянието не е извършено умишлено.

ПРОКУРОРЪТ – реплика – умишлено се въздържах да коментирам за чл. 54 и чл. 55, безспорно налице е и вие ще го обсъждате. Отделно от това анализът на колегата на първоинстанционния съдебен акт беше много подробен и аз го възприех единствено и само доводи, които могат да се наведат от мен С.я за конкретния съдебен акт. Абсолютно подробен анализ – стари регистрационни табели и т. н., но къде е разковничето, то не е нито употребата на алкохол, нито старите регистрационни табели, нито неподчинението СТОП палката, та дори и да вкараме употребата на алкохол, а това че към полицейския служител продължават да тежат като ангажимент всички нормативно уредени правила като водач на МПС. В никакъв случай при задържане на лице, дори извършило престъпление, не можем да твърдим, че ще отидем и колегата го застъпи това в пледоарията си макар и съвсем фрагментарно, да твърдим, че ще отидем в такива граници, които да увредят живота и здравето на преследваното лице. Многобройна е практиката назад във времето именно с патрулните автомобили. Никога, по никакъв повод водачът на МПС като полицейски служител не е освободен от ангажиментите си, които има по ЗДП и ППЗДП. Колежката каза „задържане“, а не каза настигане, блъскане и прегазване, беше изключително прецизна.

Подс. М. ЗА ЗАЩИТА – поддържам всичко казано от моя защитник.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАДЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ:

ЗЛ. ТР. М. – уважаеми г-н съдия, уважаеми г-да съдии, моля да бъда оправдан, защото действах законосъобразно и по правилата. Случи се този нелеп инцидент във връзка със силната запрашеност, за който искрено съжалявам.

Съдът, след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 12:22 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____